

0-60 ετών)

Του π. Αδαμαντίου

Αυγουστίδη

Μία από τις αιτίες που το χάσμα των γενεών παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις και παρουσιάζει τόσες δυσκολίες στη διαχείρισή του, είναι ότι οι γονείς βρίσκονται υπό το κράτος δικής τους κρίσης, η οποία σχετίζεται με την ηλικιακή περίοδο που διανύουν.

Όπως το πέρασμα από την παιδικότητα στην ενηλικίωση αποτελεί το υπόστρωμα για την κρίση της εφηβείας, έτσι και το πέρασμα από τη νεότητα στη μέση ηλικία αποτελεί το υπόστρωμα για την κρίση της μέσης ηλικίας.

Στην πλειοψηφία τους οι γονείς, τα παιδιά των οποίων ταξιδεύουν προς την ενηλικίωση, βρίσκονται στην μέση ηλικία, δηλ. είναι μεταξύ 40-60 ετών (ο κύκλος της ζωής χωρίζεται συνήθως σε τέσσερις μεγάλες περιόδους: παιδική και εφηβική περίοδος 1-17 ετών, πρώιμη ενήλικη περίοδος 21-40 ετών, περίοδος μέσης ηλικίας 40-60 ετών και περίοδος ώριμης ηλικίας 60- ; ετών). Η μέση ηλικία έχει δικά της χαρακτηριστικά, παρουσιάζει ιδιαιτερότητες και δυσχέρειες, ώστε να αποτελεί και αυτή, μετά την θύελλα της εφηβείας, μια άλλη περίοδο κρίσεως στην διάρκεια του ανθρωπίνου βίου.

Επομένως το άτομο της μέσης ηλικίας περνά μια κρίση ανάλογη με αυτή της εφηβείας, γιατί καλείται να αντιμετωπίσει ποικίλες μεταβολές σε πολλά επίπεδα, όπως στη διανοητική και σωματική του κατάσταση, στην επαγγελματική του πορεία, ή στο οικογενειακό και κοινωνικό του βίο. [\(περισσότερα...\)](#)